

ENGLAND

Nyhetsbrev 2/20

En annerledes vår

Fra «Give a day to the city». Foto: Solgunn Phillipine Smith

Koronapandemien har rammet Storbritannia hardt, lik den har rammet resten av verden. Smittetallene og tallene over antall døde har vært høye og er det ennå, selv nå når resten av Europa begynner å lette på restriksjonene. Det har ikke hjulpet at myndighetene har vært uklare i sine beskjeder, smittevernsutstyr til helsearbeiderne har vært en mangelvare, og testing av befolkningen i større skala har tatt tid å få på plass. Det hele toppet seg likevel da det ble kjent at statsministerens øverste rådgiver hadde brutt de såkalte lockdown-lovene, som han selv hadde vært med og innført, og han etterpå ikke måtte stå til ansvar for det. Et slikt skille, hvor det synes å være noen regler for «eliten» og noen andre for «folk flest» ble ikke godt mottatt!

For oss i «NMS England» har pandemien betydd at vi har måttet sende ettåringene våre hjem tidlig. Selv om det var trist å se dem dra, og trist at de ikke fikk fullføre ettårsåret sitt, var det godt å vite at de var hjemme hos sine respektive familier da England – og resten av verden – stengte ned. Så har vi fortsatt å ha kontakt med dem, og Ucrew-ettåringene i sin helhet, med debrifings- og refleksjonssamlinger over Zoom. Selv om året deres på ingen måter ble som de hadde sett for seg, er det fint å høre dem fortelle om menneskene de har møtt, erfaringer de har blitt rikere på, og opplevelser som har gjort dem tryggere og sterkere i seg selv og i troen. De er noen flotte, unge mennesker!

For ungdomsarbeidet sin del har det vært litt vanskeligere å holde kontakt med ungdommene våre, mest på grunn av alle «safeguarding»-regler vi må forholde oss til. For å kunne ha direkte kontakt med ungdom, må vi få tillatelse fra deres foresatte. Da vi ikke har registreringsskjemaer for flesteparten av ungdommene våre med kontaktinfo til foresatte, har vi ikke lov til å kontakte dem, selv om de for eksempel følger vår åpne Instagram- eller Facebook-konto. Vi prøver likevel å poste innhold der vi vet de er; på Instagram og YouTube. Selv om det ikke blir den dialogen vi skulle ønske, får de i alle fall sett oss.

Selv om pandemien har snudd verden opp-ned, og det er lett å bli mismodig over alt som ikke er som før og som enda ikke kan gjøres, er det en gruppe i byen som ikke har latt det stoppe dem. De er del av «Give a day to the city» (tilsvarende Godhetsuka i Norge), og de har siden lockdown startet i mars pakket og distribuert såkalte «oppmuntringsposer» til sykehuset, legesenter, apotek, butikker, og til andre som er med og holder samfunnet i gang. Det er også oppmuntrende å se hvor mange kreative utslag lockdownen har ført til for kirkene i deres møte med mennesker. Selv om livet etter pandemien blir annerledes enn «normalen», blir det kanskje ikke så ille allikevel?

Av: Solgunn Phillipine Smith

Fra en av Zoom-samlingene med ettåringene

Mange barn har tegnet og hengt opp bilder av regnbuen til håp og som takk til helsearbeiderne.
Foto: Solgunn Phillipine Smith

Les mer om England og
arbeidet på:
nms.no/finndinmenighet

Hva gjør vi i England?

Vi etablerer nye møtesteder for ungdom hvor de får muligheten til å bli mer kjent med Jesus og troen, gjennom utadrettet arbeid som skolelag, kakao etter skoletid og ungdomsklubb i parken.

I samarbeid med lokale menigheter planter vi ungdomsmenigheter, driver ledertrening og følger opp ulike ungdomsgrupper tilknyttet arbeidet.

Carlisle bispedømme og Den engelske kirke er hovedsamarbeidspartner, og alt arbeidet skjer i regi av dem.